

Q. D. B. V.
Loco THEMATIS INAUGURALIS
CENTURIAS

POSITIONUM EX IURE CIVILI
PUBLICO NATURÆ ET GENTIUM,

duas & quod excurrit
Assistente Numine divino.

Permissu
ILLUSTRIS ICTORUM ORDINIS
INCLUTÆ HUIUS ACADEMIÆ SALANÆ,
PRÆSIDE
VIRO

NOBILISS. EXCELLENTISS. ET CON-
SULTISSIMO,

DOMINO
JOHANNE CHRISTOPHORO

Faldner /

J. U. D. & PP. celeberrimo, Consiliario Saxonico, Curia Provincialis &
Scabinatus nec non Facultatis Juridicæ Assessore gravissimo,

PRO LICENTIA DOCTORALI

Eruditis exhibet

ventilandas
JOH. CHRISTOPH. Planckenaue /

K. H.

ultimô Julii Anno 1680.

In Auditorio Ictorum,
horis ante & postmeridianis.

JENÆ, Literis JOHANNIS JACOBI BAUHOFERI.

Diss. jur. civ.

558, 8

OPERA

ACTUS

SCENAE

ACTUS

SCENAE

ACTUS

SCENAE

ACTUS

B. C. D.

I.

Iustinianus non fuit quovis Analphabeto ru-
dior.

II. Defunctus ob æs alienum arrestari nequit.

III. A Principe malè informato ad melius informandum
provocatio sanò sensu concessa est.

IV. Carcer, Fuga & Tortura infamem non faciunt.

V. Rectores Academiæ habent merum Imperium juxta
Auth. Habita. Moribus non equidem ubique.

VI. Negotiorum gestor modò dolum, modò latam, modò
levissimam culpam præstat.

VII. Rescindente & Rescissorio Iudicio opus non est in Re-
stitutione in integr.

VIII. Actio de dolo non datur, quando ordinaria adhuc
restat.

IX. Respublica Minorum jure gaudet.

X. Testamentum, quo causæ ingratitude sec. Novell. 115.
c. 3. expressæ non sunt, non est ipso jure nullum, sed per
querelam rescindendum; quanquam Praxis aliud servet.

XI. Dominus rem suam à quocunque possessore vindica-
re potest non soluto pretio, si tempore transitus à mi-
litibus ipsi fuerit erepta.

XII. Procurator in alterius animam jurare potest.

XIII. Res in mare levandæ navis causâ ejectionis occupan-
tis non fiunt.

XIV. Filiusfamilias ne quidem mediante juramento Ex-
cept. S. C. t. Macedon. validè renunciare potest.

A 2

XV. Mu-

- XV. Mulier neque in foro Poli obligatur ex intercessione.
- XVI. Res immobilis deponitur.
- XVII. Si pro merce & pecuniâ simul & alia res addita-
menti loco data fuerit, empt. vendit. verè talis est.
- XVIII. Sub generali hypothecâ non tantùm præsentia, sed
& futura bona continentur.
- XIX. Si debitor nimium solutionem differat, creditor pignus
distrahere potest; etiamsi de non distrahendo convenerit.
- XX. Actione hypothecariâ alii celsâ, translata quoque est
Actio personalis.
- XXI. Si Pater rem ex peculio filii adventitio vendidit, fi-
lio vindicanti exceptio rei venditæ & traditæ obstat.
- XXII. Anatocismus Iuri Naturæ non repugnat.
- XXIII. Sponsalia de præsentia differunt ab ipso Matri-
monio.
- XXIV. Non semper prohibetur quis in propriâ causâ
testis esse.
- XXV. Si missis ab utraque parte imaginibus contracta fue-
rint inter absentes sponsalia, hic vero contrahens dein
deprehendat alterius formam non respondere missæ ima-
gini, seque dolo, deceptum recedere potest.
- XXVI. Matrimonium, quò pro virgine quis defloratam
ignorans duxit, dissolvi potest.
- XXVII. Concubina in foro Conscientiæ & Poli est vera
uxor.
- XXVIII. Per vim stuprò compressa sertum virginitatis
in capite portare non prohibetur.
- XXIX. Donatio inter Conjuges facta quamvis juramen-
to confirmata I. Civ. non valet.
- XXX. Verba, IN CAPITE LIBERO in definit. Tutelæ
cum mysterio accipienda.
- XXXI. Ratio Carpzoviana P. 2. Const. II. def. 9. quare Sa-
xones 21. anno completo Majores esse incipiant, quia
scil.

scil. in terris Saxoniae maturius incipiant sapere homines,
non est ratio.

XXXII. Regula: Quamdiu speratur testamentaria tutela,
tamdiu cessat legitima; locum non habet Electorali tutela.

XXXIII. Exhæredatio jus suitatis non tollit.

XXXIV. Filius bonorum dilapidator propterea exhære-
dari non potest.

XXXV. Pater filium ideò, quod Reformatam Religio-
nem deseruerit, & se ad Lutheranam seu Pontificiam
contulerit, vel vice versâ, exhæredare nequit.

XXXVI. Legatum rei alienæ, non vero propriæ sub-
sistit.

XXXVII. Gravatus fideicommissio Familiæ potest rem
distrahere, ut se liberet à pœnâ mortis vel membri mu-
tilatione.

XXXVIII. Liberi fideicommissio universalis gravati quar-
tam Trebellianicam & Legitimam simul deducere non
possunt.

XXXIX. Filiusfamiliius mortis causâ donare potest.

XL. Dominium & proprietatis jus solò nominis sonò dif-
ferunt.

XLI. Princeps mortis supplicio animadvertere potest in
transgressorem venationum.

XLII. Completâ & perfectâ Usucapione res usucaptæ ob
supervenientem scientiam alienam illasâ conscientiam re-
tineri possunt.

XLIII. Sententia in possessorio summarissimo lata est de-
finitiva.

XLIV. Per præscriptionem naturalis & Civilis obligatio
perimitur.

XLV. Lex Civilis prohibere potest, ut ex conventionem, ex
quâ aliàs de jure naturali obligatio gigni videtur, non
nascatur verè obligatio naturalis.

A 3

XLVI.

XLVI. Furti fur agere potest.

XLVII. Furtum etiam tempore necessitatis commissum verè furtum est.

XLVIII. Fur rupto laqueo iterum suspendendus.

XLIX. Vindicans rem furtivam emtori b. f. pretium non refundit.

L. Retorsionis licentia defendi omninò potest.

LI. Si quis in confinio duorum Territoriorum occisus reperitur, præventio forum fundat.

Ex Criminal. Proc.

I. Delinquens forum Iudicis in cuius territorio delictum est consummatum, non ubi inchoatum, sortitur.

II. Nemo ad accusandum obligatus est.

III. Iudex, si Accusator ab accusatione desistat, inquisitoriè procedere debet.

IV. Accusatus accusatorem suum pendente accusatione reaccusare non potest.

V. Accusatus ob crimen aliquod pendente lite è Collegio Opificum repelli non potest.

VI. Pro muliere accusatâ de crimine Procurator s. Curator ad Litem non admittitur.

VII. Processus Ordinarius in Inquisitorium mutari potest.

VIII. Accusatione præscriptâ non potest inquiri.

IX. Banniti hodiè æquiparantur & deportatis & relegatis.

X. Cuilibet privato Bannitum Imperii impunè occidere licet.

XI. Fidejussor, qui se principalem in obligat. Crim. constituit, propterea carceri mancipari non potest.

XII. Singulis vicibus, quibus reus emanfit, pecunia cautionis à fidejussore exigere non potest.

XIII. Pro-

XIII. Processus Inquisitorius hodiè est remedium ordinarium.

XIV. Iudex merum Imperium & inquisitionis officium alteri delegare potest.

XV. Iudex, nisi famæ Author sit incertus, inquirere debet.

XVI. Denunciator, si delictum postea probari non possit, calumniari præsumitur.

XVII. Iudex contra eum, cum quo transactum, inquirere potest & debet.

XVIII. In delictis occultis conjecturata probatio pro plenâ habetur.

XIX. Ad solam partis offensæ querelam Iudex incarcerare non potest.

XX. Æquior est sententia, ut eximens aliquem è carcere poenâ arbitrariâ puniatur.

XXI. Reo innocenti legitimè tamen torto non competit actio adversus Iudicem.

XXII. Urpheda à torto præstita actionem adversus Iudicem non impedit.

XXIII. Minus supplicium à majori absorbetur.

XXIV. Carnificis officium non est inhonestum aut famosum.

Ex Process. Jur. Civil.

I. Petitorium & possessorium Iudicium cumulari possunt.

II. Qui à petitorio incipit non potest ad possessorium recurrere.

III. Qui habet Imperium, in propriâ causâ Processum coram suo Tribunali exercere potest.

IV. Iudex etiam Ordinarius ut suspectus justè recusari potest.

V. Plu-

- V. Pluribus Commissariis datis coram omnibus causa expedienda.
- VI. Actori quandoque magis favetur quam Reo.
- VII. Sola inhabitatio domus non probat domicilium.
- VIII. Substitutus à Procuratore post lit. contest. non fit Dominus litis.
- IX. Syndicus bona Civitatis & Civium obligare potest.
- X. Amicus sine mandato pro amico agere potest.
- XI. Libellus alternativus in multis casibus valet.
- XII. Non opus est ut omnes Exceptiones dilatoriæ in primo termino opponantur.
- XIII. Fidejussor, si Creditor debitori Principali vel ipsi aliquid debet, compensatione uti potest.
- XIV. Cautio pro reconventionem & expensis regulariter Reo non injungitur.
- XV. Mynsing. Cent. 2. Obs. 67. n. 7. decem casus recitat, in quibus Iudex Laicus suam Jurisdictionem exercere possit adversus Clericos.
- XVI. Generalis Litis contestatio hodiè locum non habet.
- XVII. Narratio unius partis non facit Litis contestationem.
- XVIII. Præsumptio Iuris & de Iure regulariter non admittit probationem in contrarium.
- XIX. Iuramentum suppletorium præstare jussus ad probationes confugere nequit.
- XX. Nullitas totam causam ad Iudicem nullitatis devolvit.
- XXI. Leuteratio & Obleuteratio novam non faciunt instantiam.
- XXII. Leuterationis Leuteratio non admittitur.
- XXIII. Potest quis juramento probare, se apud talem Magistratum Iustitiam non consecuturum.
- XXIV. Iu-

XXIV. Iudex expensas, quamvis non petita fuerint, parti
vincenti adjudicare potest.

Ex Jure Publico.

- I. Publicum & privatum Ius Objecto non forma differunt.
- II. Collectum est ex divinis & humanis etiam naturalibus
principiis.
- III. Imperium nostrum, quod est (1) de quatuor Monar-
chiis. (2) Idem post tot mutationes, & (3) una Respubli-
ca, adhuc hodie recte Roman. dicitur.
- IV. Ad Carolum M. à Pontifice translatum non est.
- V. Male à Pontifice allegatur praescriptio, quae est Iuris
Gentium.
- VI. Bellum est falsus Iuris Titulus.
- VII. Imperatores nostri post Carolum M. nunquam habue-
re successionem absolutam, sed mixtam cum electione.
- VIII. Capitulatio per se non est titulus, sed Iurium per se
subsistentium declaratio.
- IX. Obligat Imperatorem non simpliciter.
- X. Restitutio in integrum contra Pontificias fraudes ex
Iure Naturali bene defenditur.
- XI. Plerumque quem quis protegit, ejus fit Dominus.
- XII. Male Lampadius Status Civibus Imperantibus ac-
censet.
- XIII. Male concluditur, hic est relatus in circulum, ergo
est Status Imperii.
- XIV. Director Circuli alius quam Germanus non potest
eligi.
- XV. Conventus speciales in scio Imperatore instituere
licet.
- XVI. Matricula non probat Statum Imperii.
- XVII. Imperator Major est Imperio.
- XVIII. Praecise Germanus est eligendus.

B

XIX. Ius

- XXI.** Ius eligendi competit Electoribus non ut singulis, sed ut universis.
- XXII.** Electores Ecclesiastici ante confirmationem Pontificis electioni interesse possunt.
- XXIII.** Etiam nondum investiti exemplo Friderici Coloniensis.
- XXIV.** Sobriè asseritur Imperatorem habere plenitudinem, non verò summam potestatis.
- XXV.** Confertur hæc ipsi immediatè à Deo.
- XXVI.** Feudorum cognitionem Electores & Principes Imperii Cæsareæ Majestati ultrò submiserunt.
- XXVII.** Non potest deponi Imperator.
- XXVIII.** Renunciationem cum consensu Electorum facere debet.
- XXIX.** Non sequitur, est primus in ordine, E. primum votum habet.
- XXX.** Potest quis sibi ipsi suffragium ferre.
- XXXI.** Capitulum non potest convocari sede vacante.
- XXXII.** Capitulatio ante concipitur, quam electio solennis fit, nec ante eligitur, nisi constat, quod articulos conceptæ Capitulationis servaturus sit.
- XXXIII.** Electores Statuum nomine votant.
- XXXIV.** Status noster Monarchicus est; Nam (1)
- XXXV.** Omnes Status Imperii non sunt Vasalli tantum, sed & subditi, etiam corporaliter, si in Cæsarem delinquant puniendi. (2)
- XXXVI.** In causis personalibus Cæsari subjiciuntur.
- XXXVII.** Committunt in Cæsarem crimen læsæ Majestatis causativè & efficienter tale. (3)
- XXXVIII.** Iurant Homagium Imperatori non Statibus. (4)
- XXXIX.** Nullum Majestatis Ius Ordinibus seorsim consideratis independenter competit. (5)

XL. Per

- X L. Per Capitulationem omnia Iura Majestatica in Cæsarem expressè transferuntur. (6)
- XLl. Potentia & Libertas Statuum hinc tanto augustiorem facit Majestatem Cæsaris.
- XLII. Pactum ratione Formæ non derogat Majestati, sed ratione Objecti, si quid tollitur, quod ad Majestatem spectat.
- XLIII. Is est Status Imperii, qui habet votum & sessionem
- XLIV. Licet nulla bona immediata possideat.
- XLV. Electores reliquos Orbis Principes etiam in aliis Principum Christianorum conventibus præcedunt.
- XLVI. Neque de novo telonia indicere, neque vectigalia vetera augere possunt.
- XLVII. Non datur ab iis provocatio, nisi in causâ dene-gatæ Iustitiæ.
- XLVIII. Non sequitur, qui est in territorio, est de territorio.
- XLIX. Comitata cum Electorum consensu indici debent.
- L. Non semper in Comitatis major pars concludit.
- LI. Iurisdictionem territorialem habens etiam Regalia habet.

Ex Processu Camerali.

- LI. Iurisdictione Camerae Imper. quæ ordinaria obitu Imperatoris non expirat.
- LII. Austregæ in causis feudalibus & mandatis super Pacem religiosam locum non habent.
- LIII. Privilegium primæ instantiæ habens in Iudicio Aulico non potest conveniri.
- LIV. Princeps requisitus non potest cogere subditos vel alios, ut coram suis Consiliariis desuper deputatis agant.
- LV. Per Recessum Imperii 1055. §. **Doch sollen.** iis tantum, qui Augustanæ & Catholicæ Religioni sunt addicti beneficio Pacis religiosæ & profanæ frui licet.
- LVI. Domus Austriaca quanquam exempta in puncto fractæ pacis publicæ Camerae Iudicio subiecta est.

- LVI. Domus Austriaca quanquam exempta in puncto fractæ pacis publicæ Camerae iudicio subiecta est.
- LVII. Constitutio fractæ Pacis etiam locum habet, si pacifragus impeditus fuit, quo minus Pacis violationem in effectum producere potuerit.
- LIX. Supplicationi in causâ fractæ Pacis publicæ utiliter inferitur Constitutio Legis. Si quis in tantam. 7. C. unde vi.
- LIX. Accusatio fractæ Pacis transit ad hæredes, imò non.
- LX. Arresta regulariter Jure Civ. & Canonico sunt prohibita.
- LXI. Cautio iudicio sisti & iudicatum solvi in causis Arrestorū etiam ab Illustribus personis & Statibus Imperii præstatur.
- LXII. Captivus ante, quam dimissus fuit è carcere, pro relaxatione juramenti ad effectum agendi agere non potest.
- LXIII. Pactum de non appellando valet.
- XLIV. Contumax appellare potest.
- LXV. Etiam si non in specie ad Camera, sed Cæsarem Instrumentum appellationis dirigatur, tamen recipitur supplicatio in Camera.
- LXVI. Procuratoris negligentia, qui appellationem intermisit, Domino nocet.
- LXVII. Non opus est inhibitione, si à definitiva appelletur.
- LXVIII. Lite jam constitutâ & pendente commissio ad perpetuam rei memoriam peti & decerni potest.
- LXIX. Quarta dilatio per novissimum Imperii Recessum est sublata.
- LXX. Procuratoris mandatum morte Principalis non extinguitur.
- LXXI. Bannum contra Universitatem singulos afficit.
- LXXII. Veniens contra Juramentū defuncti non est perjurus.
- LXXIII. Citatio partis est necessaria, quando quis absolutionem petit à juramento ad effectum agendi.
- LXXIV. Procuratori Fisci ad probandum Reus rationes & Instrumenta edere tenetur.

LXXV.

- LXXV. In causis fractæ pacis pœna banni in pecuniariam
converti potest.
- LXXVI. Omissio Conclusionis causæ vitiat sententiam de
Iure Camerali.
- LXXVII. Conclusionem in causa factâ, Probationes facti i-
tem Instrumenta produci non possunt.
- LXXVIII. Post conclusionem in causa Iuramentum ad
partem necessarium vel suppletorium probationis in e-
ventum à Iudice peti non potest. Ratio, quia Iur. ne-
cess. est species probationis.
- LXXIX. Iudex ex officio tam ante quàm post conclusio-
nem causæ, parte non petente, iuramentum necessari-
um deferre potest.
- LXXX. Sententia in Dominum, non Procuratorem, fertur.
- LXXXI. Petitio Restitutionis in integrum speciale man-
datum requirit.
- LXXXII. Petitio Restitutionis in integrum executionem
sententiæ impedit.
- LXXXIII. Camera Revisores legitimis ex causis recusare
potest.
- LXXXIV. A denegata Restitutione Revisio peti potest.
- LXXXV. Revisio & Syndicatus differunt.
- LXXXVI. Hæres in pœnas executorialium condemnari
potest.
- LXXXVII. Si post latam sententiam à parte vincente
ignorante, victâ verò sciente, transactum sit, sententia ni-
hilominus executioni mandatur.
- LXXXVIII. Hæres pœnam pecuniariam in quam defun-
ctus prius condemnatus, exsolvere tenetur.
- LXXXIX. Legitimus ad Assessoratus dignitatem evehi non
potest.
- XC. Assessor ab officio ex causis legitimis removeri potest.
- XCI. Si Processus secundum narrata denegatur, iterum sup-
plicandum.

- XCII. Citatio invalida per comparitionem convalidatur.
 XCIII. Hodiè non requiritur, ut copiae citatis insinuandæ à Proto-Notario aut Lectoribus vidimata sint.
 XCIV. Citatione ad reassumendum hodiè in Camerâ non opus est.
 XCV. Mandata sine clausula quandoque valent.
 XCVI. Mandata de non offendendo subditis contra Dominum regulariter non concedenda.
 XCVII. Comites vel Nobiles immediati si conveniuntur à Nobili, Cive vel Rustico mediato privilegium primæ instantiæ non habent.
 XCVIII. Cessant Austregæ si Imperii Princeps cum suis subditis simul conveniatur.
 XCIX. Mediati regulariter in primâ instantiâ in Camerâ conveniri non debent.

Ex Jure Nat. & Gent.

- I. Jus prius est Justitia, imò contra.
- II. Turpe & honestum est post legem.
- III. In Moralibus punctum non invenitur sine aliqua latitudine.
- IV. Si Deus in fontem occidi aut res alienas auferri præcipiat, non est homicidium aut furtum.
- V. Inter prima Naturæ non reperitur aliquid bello repugnans.
- VI. Per Constitutionem Judicii non sublata est se defendendi licentia.
- VII. In Momentaneis cessat Judex, & Lege Evangelicâ melius est occidere aggressorem, quam occidi ab ipso.
- VIII. Plures Civitates foederatæ, singulæ retinere possunt summam potestatem.
- IX. Hujus subjectum est persona una vel plures.
- X. Reges non subjiciuntur arbitrio populi.
- XI. Nec

XI. Nec populus Regem constituens constituto superior est.

XII. Ex externo schemate non judicandum de summa potestate.

XIII. Regi quandoque populum alienare licet.

XIV. Nullo ferè casu populo lus belli in Regem aut Principem datur.

XV. At in illum qui Regnum alienat.

XVI. Qui manifestè totius populi hostem se fert.

XVII. Si in delatione Imperii resistendi libertas certis casibus reservata sit.

XVIII. Si bello injusto vi occupata & retenta possessio, fide non datâ aut pactione non secutâ.

XIX. In Jure controverso privatus possessionem sequi debet.

XX. In verâ defensione homo non occiditur ex intentione.

XXI. Conjurans aut venenum struens propterea interfici non potest.

XXII. Periculum mutilationis membri quandoque id permittit.

XXIII. Et pro pudicitia qualitercunque defenditur.

XXIV. Secus propter alapam aut simile malum.

XXV. Raptor verò bonorum nostrorum, si ita opus sit, interfici potest.

XXVI. Res in principio statim propria, non communes fuere.

XXVII. Pater potest filium oppignorare.

XXVIII. De Jure Naturæ non est essentialè requisitum consensus Parentum ad validitatem conjugii.

XXX. Res patrimonii distinguenda est ab iis, quæ sunt in fructu patrimonii.

XXXI. Alimenta à parentibus liberis J. N. debentur.

XXXII. Idem Liberi parentibus debent sed diversò modo.

XXXIII. Natus maximus præfertur jure Naturæ in Regno.

XXXIV. Filius à patre exheredari potest, ut ne in Regnum succedat, in Regnis scil. alienabilibus.

XXXV.

- XXXV. Potest quis pro se & liberis abdicare Regnum aut Jus succedendi in eo, in hæreditariis scil. regnis.
- XXXVI. Filius ante Regni adeptionem natus præfertur in Regno individuo ei, qui in Regiâ fortunâ natus est.
- XXXVII. Item Nepos ex filio priore filio posteriori.
- XXXVIII. Neptis ex filio primogenito nepotem ex ultimo filio non excludit.
- XXXIX. Persona heredis eadem censetur cum personâ defuncti.
- XL. B. f. possessor non tenetur ad restitutionem, si res perierit.
- XL I. B. f. tamen emptâ res aliena est restituenda, scil. repetitione erogati pretii.
- XL II. Ad perfectæ promissionis vim requiritur Usus rationis.
- XL III. Facti per se illiciti promissa non valent.
- XL IV. Exercitoria & Institoria actio ipso Iure Naturali nituntur.
- XL V. Qui cum aliquo contrahit, tenetur significare vitia sibi nota ejus rei, de quâ agitur.
- XL VI. Iusjurandum dolo elicitedum non obligat.
- XL VII. Ut valeat juramentum, debet esse obligatio licita.
- XL VIII. Etiam si à Principe fiat Emt. vend. sine certo pretio, s. locatio conductio, non expressâ mercede, non erit talis.
- XL IX. Qui virginem imminuit, vi aut fraude vel rependere quanti minoris ipsi valet spes nuptiarum, vel ducere, si eâ promissione corporis usuram impetraverit, eam debet.
- L. Arma non licet inferre populis ideò, quod Christianam Religionem sibi propositam amplecti noluerunt.

